

MR. PH. OTO BURDYCH - OTI

(8. 12. 1927 - 4. 9. 2002)

Rojen je bil v lekarniški družini. Njegov ded Erwin (prišel je iz Češke) je kupil Fabianovo apoteko v Škofji Loki s pomočjo svojega tasta. Po vojni so lekarno nacionalizirali in njen upravnik je postal njegov oče.

Magister Oti se je rodil 8. 12. 1927 v Škofji Loki. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, gimnazijo pa v Ljubljani. Po končani gimnaziji se je odločil, da bo nadaljeval tradicijo svojih staršev, in se je vpisal na Fakulteto za farmacijo v Zagrebu. Po končanem študiju se je vrnil v Škofjo Loko, kjer je po smrti svojega očeta postal vodja lekarne.

Njegovi sodelavci se ga spominjamo kot dobrega kolega, ki nam je posredoval svoje znanje na prav poseben način.

Rad je obiskoval in skrbel za podružnice Lekarne Škofja Loka v Železnikih, Žireh in Gorenji vasi. V času dopustov je posebno rad prišel nadomeščat v Gorenjo vas, kjer je bil član Ribiške družine Visoko in nekaj časa tudi član Lovske družine Gorenja vas.

Bil je velik ljubitelj narave, kjer je preživel svoj prosti čas, najrajši ob reki Sori. Bil je mentor mlajšim ribičem, ki jih ni naučil samo ribiških veščin, predvsem jih je naučil opazovati naravo in živeti z njo.

Svoje dopuste pa je rad preživel na morju, vkrcan na kakšno tovorno ladjo, ki je plula po Sredozemskem morju. V prostem času se je ukvarjal s filatelijo in numizmatiko.

Kamorkoli je prišel, povsod je popestril dan s svojo hudomušnostjo in šegavostjo, vendar ni nikoli hotel človeku škodovati. Tako je na primer v Gorenji vasi rad ponaga-

*Portret Ota Burdycha, olje na platnu,
Peter Adamič*

jal svojemu prijatelju zdravniku. Zdravnikov avto je večkrat opremil z raznimi ropotačimi dodatki. Nekoč pa mu je v paketu poslal celo belouško. Kakšno vznemirjenje je s tem povzročil v ambulanti, si lahko mislite! Tudi pacienti so bili deležni njegove hudomušnosti. Gospa, kateri je pripravljal zdravilo za otroke, ga je med tem vprašala, ali ima tudi kaj za podgane. Magister jo je debelo pogledal izpod čela in začudeno vprašal, ali ima doma tudi podgane bolne. Drugič zopet, bila je sobota zvečer, eno minuto pred 20. uro, ko se lekarna zapre: vstopila je stranka in želela kupiti higienske vložke. Pripravnica je položila na pult en zavitek. Magister pa je hitel nakladati na pult zavitek za zavitkom in se je ustavil pri desetih, rekoč: "Kar vse vzemite, da me ne boste čez tri tedne spet nadlegovali v soboto zvečer, ko bom zapiral trgovino."

Ob odprtju lekarne v Žireh leta 1981 je gospod Krvina s škarjami prerezal slavnostni trak. Direktorica Gorenjskih lekarn mu je v spomin na ta dogodek škarje podarila. Magister ves jezen sploh ni hotel več pogledati direktorice, ki je bila hkrati tu-

V začetku (od leta 1895) je bila Burdychova apoteka na Placu, danes Mestni trg 36, ko je Erwin tam nasledil Fabianijevo apoteko. Leta 1904 so si zgradili novo v Kapucinskem predmestju, kasneje Titov trg 2, danes Kapucinski trg, nasproti današnje Name oziroma avtoobusne postaje, tam kjer je danes brunarica Ham. (Ločani so se tedaj jezili, da bo apoteka tako daleč iz mesta!) To je bila prva protipotresno grajena stavba v Škofji Loki, projektirana po strogih zahtevah po ljubljanskem potresu. Načrt zanjo je naredil loški stavbenik Janez Krstnik Molinaro. Oto Burdych je povedal, da je nova apoteka z zemljiščem stala takratnih 30.000 kron. Ob prevratu leta 1918 je bila ocenjena na 6.000 din, za časa nemške okupacije na 300 RM in po drugi vojni na 180 din. Dragoceno klasicistično secesijsko stavbo so nerazumno podrli v osemdesetih letih. Na njenem mestu sta danes dva kioska in tri parkirna mesta. (Opomba APF).

Na sliki levo Burdychova lekarna, na desni ravno tako podrta Ingličeva hiša. (slikano po 1. svetovni vojni)

di njegova žena. Saj je podarila njegove, njemu tako ljube škarje, s katerimi si je pripravljaj cigarete iz posebnih papirčkov, holandskega tobaka in posebne priprave za zavijanje cigaret. Slavnostno vzdušje je tako zanj zbledelo.

Kot predstojnik pa nas je spoštoval in znal ceniti naše delo. Če pa je imel kdaj kakšno bolj kritično pripombo, jo je vedno povedal na tak način, da smo mu morali pritrditi. Če je le bilo v njegovi moči, je ugodil našim željam. Za nas je bil gospod magister tudi takrat, ko to (gospod) še ni bilo želeno. Točno določeni termini in predpisi so ga utesnjevali, nemalokrat je pomagal ljudem tako, da je poslušal svojo vest.

Bil je pravičen in pošten, bil je dober človek. Vsekakor je bil posebnež, ki je pustil trajen spomin Škofji Loki in njenim prebivalcem.

Sodelavke